

coses més importants. Però el que els puc dir és que ni Fares ni Pedra Dreta no són Paleolític Inferior. Potser l'última localitat Mosteria, o sigui, Paleolític Mitjà.

Per últim, per favor no em parlin a nivell de prehistoriador del jaciment de puig d'en Roca, on no hi ha estratigrafia, no se'n pot fer i els suposats materials són agafats sobre una terrassa. Li envio unes observacions sobre la datació d'aquest jaciment.

Amb la mandíbula de Banyoles passa una mica com amb els arpons d'os de la Bora Gran a Serinyà, que no encaixen gaire. No dic que siguin fraudulents, però sí potser intrusos. Tingui en compte, pel que fa als arpons de la Bora Gran, que a Catalunya no hi ha Magdalenia, sinó Gravetia i Epigravetia microlítica, i els arpons de la Bora Gran no hi lliuen; un altre argument és que la cultura magdaleniana està relacionada amb el ren, i a Catalunya aquest animal no hi va entrar a causa del Pirineu, que actuava de barrera; o almenys no s'ha mencionat.

Bé, jo li dic tot això sense ser

prehistoriador ni arqueòleg; solament he estat fent durant cinc anys (que és el temps que tenim els investigadors de l'European University per desenrotllar un tema en règim de contracte, d'investigador) geologia de quaternari; és clar, relacionada amb la prehistòria. La meua especialitat és geologia del paleozoic i sobretot del Pre-cambrià actualment. Vaig estar treballant en quaternari fins a l'any 1980, que va acabar el meu contracte i, després d'un any sabàtic, he tornat a la meua especialitat, el Pre-cambrià. Però és que em sap greu que se sigui poc equànime científicament parlant i els arqueòlegs en pequen molt, són massa patriotes de poble i massa apassionats. Del que no troben ells, prefereixen que no se'n parli; crec que són poc honestos, en el bon sentit de la paraula. I el científic ha de ser molt equànime. Hi ha una obsessió que a cada poble hi hagi les restes humanes més antigues, i no passa solament a Catalunya, sinó a tot Europa. A cada poble hi ha d'haver Paleolític Inferior. Però els homes paleolítics no escollien els pobles ni es repartien per munic-

pis. És ciència de capelleta i massa política de calaixera.

Jo ja sé que a mi em tenen molta mania; algú em diu que perquè en sé massa, però jo no vull pensar això: malament quan un estudiós es pensa que en sap prou, llavors s'asseu a la seva càtedra i a vegetar, com passa amb molts "savis" universitaris. Potser em tenen mania per qüestions polítiques, o perquè m'he obert camí sense demanar res a ningú, que tampoc no m'han ajudat mai, i menys a Catalunya, i dol molt dir-ho però és així. Potser perquè sóc una mica conservador; sí, en sóc, ja que tinc molt per conservar, si més no dignitat i honoradesa. Els que no tenen res per conservar no en són, de conservadors.

Actualment, no sé si ho sap, treballa als Estats Units, on aquesta Universitat Europea ha obert la seva seu amb amplis mitjans per investigar i viure tranquils. Sí, sóc un altre de tants catalans que han hagut d'emigrar del seu país per viure de la investigació i per evitar les enveges i travetes que són tan freqüents a Catalunya. Jo no he volgut acabar com Verdagner, el qual per en-

sorrar-lo van fer passar per boig, ni com Josep Pijoan, que no van parar fins que li van buscar embolics morals per fer-li la vida impossible.

Jo n'estic satisfet de la meua trajectòria, però és una llàstima per al país, i no em refereixo a mi sinó a tants altres: Oró, Civil, Ochoa, etc., que valen molt més que jo i que no es fa res perquè tornin; en canvi es llicencen milions en festetes de carrer i folklore, i sobretot en propaganda política.

Rebi, senyor director, la meua major consideració,

E. Sunyer i Coma-Marca

Department of Planetary Geology
European University
Washington DC. (U.S.A.)

juliol-agost 1983/Volum 3/449 57

(lectures)

Les Novetats Editorials

Medicina

L. Cabrero i Roura i O. Altirriba i Valls: *Diabetis i embaràs*. Barcelona, Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears, 1982. 156 pàgs.

Química

Josep M. Drudis i Zambrano: *Síntesi de compostos policíclics pentagonals*. Borsa d'estudis "Societat Catalana de Ciències Físiques Químiques i Matemàtiques", 1978. Barcelona, Institut d'Estudis Catalans, 1982. 72 pàgs. il·l. (Arxius de la Secció de Ciències, LXIII).

Geografia

Joan J. Guimerà i Rosso: *Estudi estructural de les zones de fractura de Garraf i de Vallcarca (Massís de Garraf)*. Premi Josep R. Batailler, 1979. Barcelona, Institut d'Estudis Catalans, 1982. 72 pàgs. 98 pàgs. il·l. (Arxius de la Secció de Ciències, LXIV).

Botànica

Lluís Motjé i Costa: *Els ocells de la comarca de la Selva*. Girona, Diputació, 1982. 176 pàgs.

Ciències socials

Alexandre Galí: *Història de les Institucions i del moviment cultural a Catalunya 1900-1936*. Llibre VII. Institucions d'Ensenyament per a la dona. Barcelona, Fundació Alexandre Galí, 1983. 368 pàgs.

Lluís V. Aracil: *Papers de sociolingüística*. Edició i presentació a cura d'Enric Montaner. Prefaci de Pierre Achard. Barcelona, Edicions de la Magrana, 1982. 250 pàgs. ("Els Orígens", 9).

Antoni M. Badia i Margarit: *Llengua i societat*. Etapes de la normalització. Barcelona, Indesinenter, 1982. 238 pàgs.

Diccionari de la llengua catalana. Presentació de Joan Carreras i Martí. Prefaci R. Aramon i Serra. Barcelona, Fundació Enciclopèdia Catalana, 1982, 1680 pàgs.

Benigne Palos: *Itineraris de muntanya*. Mallorca, Editorial Moll, 1983. 164 pàgs. ("Manuals d'introducció a la naturalesa", 5).

Estructura social i econòmica del camp català. Per Miquel Tarradell, Josep M. Salrach, Manuel Riu, Jaume Sobrequés, Eva Serra, Ramon Garrabou, Albert Balcells. Barcelona, Edicions La Magrana. Institut Municipal d'Història (Ajuntament), 1983. 160 pàgs. ("Curs d'Història de Catalunya", 2).

Formes i Institucions del Govern de Catalunya. Per Miquel Tarradell, Josep M. Salrach, J. Sobrequés, Joaquim Nadal, Carles Martínez Shaw, Rafael Ribó, Ismael E. Pitarich i Jordi Solé Tura. Barcelona, Edicions de la Magrana, Institut Municipal d'Història (Ajuntament), 1983. 160 pàgs. ("Curs d'Història de Catalunya", 1)

Filosofia

Jean-Jacques Rousseau: *Discursos. Professió de fe*. Edició a cura de Christian Delacampagne. Traducció de Josep M. Sala-Valladaura. Barcelona, Laia, 1983. 242 pàgs. ("Textos filosòfics", 13)

Francesc Pujols: *Concepte general de la ciència catalana*. Pròleg d'A. Bladé i Desumvila. Barcelona, Pòrtic, 1983. 440 pàgs. (Pòrtic 71, 27)

Vària

Reflexions crítiques sobre la cultura catalana. Per Pierre Vilar, Joan Triadú, Josep Ferrater i Móra, Josep M. Castellet, Joaquim Molas, Xavier Rubert de Ventós, Miquel Tarradell, Josep Termes, Joan Fuster. Barcelona, Departament de Cultura de la Generalitat, 1983. 316 pàgs. M.M.B.